

Na úvod bych chtěla objasnit, že se nejedná o početný zájezd turistů na malebný hrádek na Vysočině, kam se jen tak tak vešli. Nejde ani o náš marný boj s nevysokým, ale zato strmým hradním útesem, který tento nevelký hrad kdysi ochraňoval. Ke hradu totiž vede dobře sjízdná silnice a tak jsme si tam během léta mohli hned 2x vychutnat koncert jindřichohradeckého **Jen tak taku**.

Poprvé to bylo při naší cestě z nedaleké Telče, kde právě probíhaly za nepřízně počasí Folkové prázdniny. V neděli 6.8. po poledni to chvíli sice vypadalo, že už se nebe protrhne, ale jak se říká, zdání klame. Jen co jsme na Roštejně vystoupili z auta, rozpršelo se a lilo a lilo a lilo. Díky tomu se koncert konal v místní obrazárně a to akusticky.

Vzhledem k tomu, že kytarista kapely Petr Jankola tu správnou odbočku ke hradu nějak nemohl najít, začal koncert hostem - **Klárrou Šimkovou**. Tato finalistka Folkového kvítku zahrála pár svých písniček, aby nás naladila na vystoupení Jen tak taku.

Jen tak tak na Roštejně

foto: Katka Esserová ©

její příjemná a pohodová muzika mě v teple hradu, po týdnu stráveném v Telči, začala pomalu ukolébávat. Naštěstí jsem to překonala a pomohla ostatním vytleskat první přídavek dnešního odpoledne.

Jen tak taku to v hradní obrazárně opravdu slušelo a nikomu v tu chvíli vůbec nevadilo, že za okny padají docela silné proudy vody. Alespoň měla písnička *Přeháňka* nádhernou kulisu, podobně jako *Obraz*.

Kdy jindy se vám poštěstí poslouchat písničku o obraze a při té příležitosti si prohlížet obraz sice úplně jiný, než o kterém se zpívá, ale v podstatě s textem souznící? Zazněla ještě spousta dalších písniček, které Nela Mládková ještě před začátkem koncertu sepisovala a při té příležitosti vyzvala i přítomné diváky, aby jí sdělovali svá přání. Koncert se tak stal příjemným průřezem celou kapelní tvorbou a zazněly nejoblíbenější písničky jak diváků, tak kapely a také

všech 13 přídavek, které nám Milda slíbil o pár dní dříve, právě na prázdninách v Telči.

Domů jsme odjížděli s hudebním zážitkem, který byl nádhernou tečkou za nádherným festivalem. To jsme ještě netušili, že o měsíc později si to celé zopakujeme cestou z Mohelnického dostavníku. Ale ono to vlastně nebylo tak docela opakování, protože tentokrát se sice na nebi také honily mraky, ale pršet nemělo a nezačalo a tak se koncert konal na hradním nádvoří. Nebyl tedy ani akustický, a protože o hodinu později měla začít prohlídka hradu, měl i pevně stanovený konec. Jakmile se ale přiblížila šestnáctá hodina, zvolala z hlediště kastelánka či průvodkyně, ať ještě hrají, že prohlídka bude až za 15 minut. Pravděpodobně se koncert líbil nejen jí, ale i ostatním návštěvníkům hradu. Dalším rozdílem bylo, že koncert proběhl bez hosta a také to, že pro nás představoval tečku za jiným festivalem. Písnička *Sejít se ještě někdy někde* tak pro nás po mohelnických zážitcích a po tamní závěrečné No to se ví dostala úplně jiný rozměr.

Večer nakonec přeci jen začalo docela silně pršet, ale to už jsme, stejně jako před měsícem, seděli v autě a směřovali na Prahu. Děkujeme tímto našemu řidiči, který nás dovezl dvakrát nejen na Roštejn, ale za vydatné průtrže mračen nad dálnicí i do Prahy.

A co říci na závěr? Snad jen, že je fajn, že na Roštejně jsou tak vstřícní k pořádání koncertů. Proto, až budete mít někdy do tohoto kraje cestu, zjistěte si, nehraje-li tam zrovna Jen tak tak, byla by škoda je prosvihnout.